

After nearly 2,000 years, it seems laughable to imagine that Messiah is ready to return and that He may yet come this very day.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Vayera (וּיָרָא | He appeared)
- Torah: Genesis 18:1-22:24
- Haftarah: 2 Kings 4:1-37
- Gospel: Luke 17:28-37

Sarah's Laughter and Messiah

The mysterious visitor said, "I will surely return to you at this time next year; and behold, Sarah your wife will have a son" (Genesis 18:10). Sarah was inside her tent, and she overheard the conversation. She laughed to herself, saying, "After I have become old, shall I have pleasure, my lord being old also?"

The Torah scholar Chofetz Chaim comments on this passage, saying that the story contains a hidden warning not to doubt the coming of the Messiah. Just as Sarah laughed at the notion that God would keep His promise to Abraham after so many fruitless years of waiting and hoping, we too are in danger of losing faith in the coming of the Messiah after so many years of waiting. After nearly 2,000 years, it seems laughable to imagine that Messiah is ready to return and that He may yet come this very day.

After decades of waiting for the promised child, Sarah had despaired of seeing the promise fulfilled. A similar situation occurred just before the redemption from Egypt. When Moses came to the Hebrew slaves, declaring the hour of their redemption, they did not believe him: "They did not listen to Moses on account of their despondency and cruel bondage" (Exodus 6:9). The long years of suffering in Egypt had crushed their hopes, and they no longer had the strength to believe in the promised redemption.

If one truly believes in the possibility of Mashiach's imminent arrival, then he will constantly be in a state of spiritual preparation, through Torah, good deeds and repentance. If, however, such is not the case, then it is apparent that our talk of his imminent coming is mere lip service; in reality, our faith is quite miniscule. This is alluded to in the words told to Sarah, "No, you laughed indeed." (Chofetz Chaim)

In a similar teaching, the Apostle Peter tells us:

Know this first of all, that in the last days mockers will come with their mocking, following after their own lusts, and saying,

Na bijna 2000 jaar lijkt het lachwekkend om te denken dat de Messias klaar is om terug te keren en dat Hij vandaag nog kan komen.

HET TORAH-GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Vayera (וּיָרָא | Hij verscheen)
- Torah: Genesis 18:1-22: 24
- Haftarah: 2 Koningen 4:1-37
- Evangelie: Lucas 17:28-37

Sarah's gelach en de Messias

De mysterieuze bezoeker zei: "Ik zal zeker volgend jaar om deze tijd naar u terugkeren; en zie, Sarah, uw vrouw, zal een zoon hebben" (Genesis 18:10). Sarah was in haar tent en ze hoorde het gesprek. Ze lachte zichzelf uit en zei: "Zal ik er plezier aan beleven, nadat ik oud ben geworden, terwijl mijn heer ook oud is?"

De Torah-geleerde Chofetz Chaim commentarieert deze passage en zegt dat het verhaal een verborgen waarschuwing bevat om niet te twifelen aan de komst van de Messias. Net zoals Sarah lachte om het idee dat God Zijn belofte aan Abraham zou houden na zoveel vruchteloze jaren van wachten en hopen, lopen ook wij na zoveel jaren wachten het gevaar het geloof in de komst van de Messias te verliezen. Na bijna 2000 jaar lijkt het lachwekkend om te denken dat de Messias klaar is om terug te keren en dat Hij vandaag nog kan komen.

Na tientallen jaren wachten op het beloofde kind, had Sarah wanhopig de belofte vervuld willen zien. Een vergelijkbare situatie deed zich voor vlak vóór de verlossing uit Egypte. Toen Mozes naar de Hebreeuwse slaven kwam en het uur van hun verlossing aankondigde, geloofden ze hem niet: "Ze luisterden niet naar Mozes vanwege hun moedeloosheid en wrede slavernij" (Exodus 6:9). De lange jaren van lijden in Egypte hadden hun hoop vernietigd en ze hadden niet langer de kracht om in de beloofde verlossing te geloven.

Als men werkelijk gelooft in de mogelijkheid van Mashiachs komst, dan zal hij voortdurend in een staat van geestelijke voorbereiding zijn, door middel van de Torah, goede daden en berouw. Als dat echter niet het geval is, dan is het duidelijk dat ons gesprek over zijn op handen zijnde komst slechts lippendienst is; in werkelijkheid is ons geloof vrij minuscuul. Hierop wordt gezinspeeld in de woorden die tegen Sara gezegd worden: "Nee, je hebt inderdaad gelachen". (Chofetz Chaim)

In een soortgelijke lering zegt de apostel Petrus:

Weet allereerst dit, dat spotters in de laatste dagen met hun spot zullen komen, hun eigen begeerten volgen en zeggen: "Waar is de

“Where is the promise of His coming? For ever since the fathers fell asleep, all continues just as it was from the beginning of creation.” (2 Peter 3:3-4)

belofte van Zijn komst? Want sinds de vaders in slaap vielen, gaat alles verder zoals het was vanaf het begin van de schepping. ”(2 Petrus 3:3-4)

When Sarah finally received the promise and held her baby in her arms, she laughed with joy rather than cynical incredulity: “Sarah said, ‘God has made laughter for me; everyone who hears will laugh with me’” (Genesis 21:6). “Then our mouth was filled with laughter,” (Psalm 126:2).

Toen Sarah eindelijk de belofte kreeg en haar baby in haar armen hield, lachte ze van vreugde in plaats van cynische ongeloof: "Sarah zei: "God heeft mij laten lachen; iedereen die het hoort, zal met mij lachen"". (Genesis 21:6). "Toen was onze mond gevuld met gelach," (Psalm 126:2).